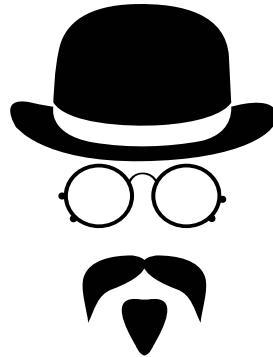

"UČIT SE
PRO ŽIVOT,
NE PRO
ŠKOLU."

- LUCIUS
ANNAEUS
SENECA

STUDENTSKÝ MĚSÍČNÍK

1. vydání

18.11.2023

NA DNEŠNÍM ROZVRHU

ŠKOLA 2.

ZAHRANIČÍ 3.

ŠKOLA 4.

PŘÍBĚH 5.

ŠKOLA 3.

DOFE

BaJo

USA

SyMa

HK

ČeMi

PRAHA

BaBr

PRŮZKUM

1. AV

JSME ZPĚT!

Možná jsou tu ještě takoví, kteří si ještě vzpomenou na "Studentský měsíčník MGV", respektive "Studentský obměsíčník" nakonec "Studentský příležitostník", který na gymplu před pár lety vycházel. Bohužel já a spousta jiných na tyto noviny nepamatujeme, a tak jsme se rozhodli oživit tradici. Začínáme tímto úplně prvním vydáním nových TGM novin. Ale proč by to vlastně mělo zrovna Vás zajímat? Jsou minimálně tři dobré důvody dát tomu šanci:

1. Vše na jednom místě - jak už z názvu vyplývá; "Studenské noviny", čili noviny, které píšeme a čteme my, studenti. Najdete zde články o zajímavých témaitech, aktuality, rozhovory, novinky jak ze školy a okolí, tak ze světa a spoustu dalšího, co určitě zaujme vaši pozornost.

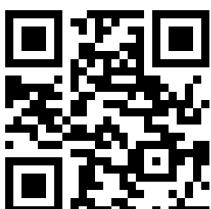
2. Kvalitní zábava - v dnešní době všichni vyhledáváme jednoduchou zábavu v podobě videí na internetu či videoher. Ale čist si noviny, to je teprve hodně správného studenta gymnázia!

3. Další možná využití - no a pokud by vás noviny nezajaly - dobře hoří (na podpal ideál), origami z nich jde taky složit, můžete na nich sušit bylinky do herbářů... A nebo uchovat jako vzpomínku na staré dobré časy tady gymplu.

(redakce TGM)

Vánoce

Vánoce. Všichni víme, co to je. V pohanských dobách známé jako jule, kračun, saturnálie. Vánoce vždy byly a jsou bezpochyby největší svátek roku. Propojují společnost i v těch nejtěžších dobách. I když zuří války a neštěstí putuje světem, čas se v ten den zastaví. Tento rok také nebyl nejklidnější. Svět stále sužují války, nejistota v budoucnost narůstá. Proto bychom měli odstoupit od nekonečných obrazovek, které nás obkloupují na každém kroku a děkovat za naši rodinu, naše přátele a uvědomit si, co je v životě opravdu důležité. Jsme tu vždy jeden pro druhého, i když se někdy cítíme sami. Společně tak můžeme na tyto věci a v čase vánočním zapomenout a odpustit si neduhy, jimiž všichni oplýváme. Zuří válka a zuřilo jich mnoho. Některé větší než jiné, osamocené případy, kdy zuřila v celém světě. Avšak i v těchto strašných časech lidi spojil čas vánoční a ti, kteří se ještě včera hádali o každý kousek území si dnes podávají ruce pro den příměří, kdy se všichni spolu radují. Vzpomínají na své blízké a mají čas pohody. Je to přece kouzlo Vánoc, které za námi každý rok přichází a máme ho všichni tak rádi.

Dvojitá dávka zábavy zde!

Mít noviny v ruce je sice úžasné, ale ne vše se na tento (velmi) limitovaný prostor vleze a ani není možné vytisknout, proto jsme připravili tuto stránku, kde najeznete všechny vydání těchto novin a ještě více!

Totální nasazení!

Baví tě psát a chtěl/a by ses stát členem našeho týmu? Napiš nám na email, nebo vyhledej nejbližšího člena redakce.

BRONZ, STŘÍBRO, BAŽINA.

Vynořuju se ze smradlavé bažiny, pokryt bahnem a sinicemi, jen abychom měli pořádný „survajvl“ záběr do našeho videa. Kdybych ten den šel do školy, jako většina z vás, nikdy bych se do podobné situace asi nedostal. A o čem je vlastně řeč? No přece o té nejextrémnejší aktivitě, co u nás na gymnáziu může student dobrovolně dělat – DofE.

Kdo by chtěl vědět, co to vlastně je, nechť otevře Google. Úplně ve zkratce plníte nějaké aktivity v průběhu roku a na konci každé úrovně jdete na expedici s podobně povedenými spoluofáky. Ne vždy je ale lehké propracovat se v programu až tak vysoko, že můžete lézt do zelené bažiny.

To jsme tak seděli ve Vatre místo matiky a kdosí nám tam vyprávěl o tomto programu, jak je supr, jak zažijeme dobrodružství a znáte to... Prostě mě do toho uvrtali, a tak jsem vzal své spolužáky a nahlásili jsme se. Většina z nás to přes rok plnila dost pofidně, a tak jsem bronzovou úroveň dokončil úspěšně jen já, ogaři na to holt neměli a rozbrečeli se u břehu bažiny (metaforicky řečeno).

Každopádně, ještě než se na to vykašlali, jsme stihli expedici, a rovnou dvě. Při naší cvičné výpravě na Dušnou jsme zjistili, nebo spíše zbytek mé skupinky zjistil, že nebylo moudré zvolit mě jako navigátora. Vzal jsem mapu, která končila tam, kde naše cesta začínala. Poté přišlo teprve pravé ostření hrotů.

Při ostré expedici, která nás zavedla do tajuplného a mysteriózního kraje Pulčínských skal, si nejeden člen našeho týmu sáhl na dno – třeba při mačkání se ve stanu nebo vaření sýrové polévky (to bylo moc i na mě). Při vaření oné nechutnosti použil náš kuchař DofE vlajku jako zástěru, repre musí být. Tentokrát jsme spali pod širákem, takže by bylo všecko v pohodě, kdyby tam někdo neměl rušičku na medvědy. Tou dobou se tam prý potloukal nějaký Brumbrum.

Jako jeden z mála přeživších naší skupiny jsem to dotáhl až do zlínské Dvacetjedničky, kde jsme slavnostně převzali bronzové medaile. Z nějakého důvodu mě tam odchytila místní televize, a tak jsem, červený jak rajče, odpovídal nervózně na otázky... Další hodinu fyziky mi pan Staněk říkal, že mě viděl v TV, takže jsem asi už taková Dofe celebrita.

TIPY NA VAŘENÍ

Recept Měsíce

Dánský jablečný koláč

Ingredience:

- 285 g máslo
- 2 lžičky mleté skořice
- 240g cukr krupice
- 5 ks sladká jablka (800 g)
- 2 lžičky vanilkového extraktu
- 3 ks vejce
- 185 g hladká mouka
- prášek do pečiva

Stručný postup:

- Dortovou formu (průměr cca 22 cm) vymažte máslem a dno vyložte pečícím papírem. Skorici smíchejte s 75 g cukru.
- Jablka olouejte, zbaťte jádrince a nakrájejte na klínky.
- Pomoci šlehače utřete máslo, zbylý cukr a vanilkou do světlé krémovité konzistence. Přidejte vejce a pořádně zamíchejte.
- Prosejte mouku, vsypete ji do máslové směsi a vyšehejte.
- Půlku těsta rozetřete po dně formy, poklaďte polovinou jablka, posypete polovinou skořicového cukru. Zopakujte se zbylým těstem, jablinky a cukrem.
- Koláč pečeme na 180° C v předehřáté troubě 55 minut.

Avšak největší zábava měla teprve začít – stříbrná expedice. Opět jsme postavili hvězdný tým, tentokrát jsme byli čtyři, volíme jméno Čaragañas a jde se na věc. Plánování probíhalo klasicky tak, že bylo chaotické a na poslední chvíli. Různě jsme trajdali po jižní Moravě, všecko fotili a natáčeli pochybná videa.

V kempu právě u té osudné bažiny jsme s kolezou Jindrou zjistili, že propadnout šílenství a beznaději je jednodušší, než se zdá, když spíte pod širákem u vody... Další noc na ranči uprostřed Pálavy byla supr, těžili jsme diamanty, osobně jsme potkali Gluma z Pána prstenů a taky udělali ultimátní prank na paní Janků – dali jsme jí do batohu průhledný pytlík se solí... Kdo chce vědět, jak to dopadlo, nechť se mě zeptá na chodbě. Z tohoto naprostě fascinujícího zážitku existuje dokonce i celovečerní film, takže neváhejte naskenovat QR kód a přeji příjemnou zábavu.

(JOSEF BAHR)

Umělou inteligencí generovaný článek na téma:

Měkké dovednosti

Ve stínu pečlivě napsaných životopisů a výsledkových listů často mizí skrytý poklad – tzv. měkké dovednosti. Vzdělání a akademické úspěchy jsou bezesporu důležité, ale co ty vlastnosti, které nemůžeme vyjádřit čísly? Vstupujeme-li do profesionálního světa, stává se stále jasnější, že schopnost komunikovat, spolupracovat a řešit problémy, je klíčová pro naši kariéru.

Dynamika moderních pracovních sil a podnikatelského prostředí vyžaduje od jednotlivců schopnost neustálého učení a adaptace. Měkké dovednosti hrají klíčovou roli v procesu inovací, protože jsou spojeny s kreativitou, pružností a schopností přijímat nové myšlenkové vzorce.

Tyto dovednosti nejsou pouze součástí firemního jazyka. Jsou to vlastnosti, které formují naši schopnost přizpůsobit se rychle se měnícímu pracovnímu prostředí. Schopnost efektivně komunikovat s kolegy, týmově spolupracovat a řešit konflikty jsou atributy, které nejsou zanedbatelné. Firmy si začínají stále více uvědomovat, že nejlepší týmy nejsou vytvořeny pouze z jednotlivců s vynikajícími znalostmi, ale i těch, kteří dokáží pracovat harmonicky a týmově.

Zároveň bychom měli přemýšlet o tom, jaký význam mají měkké dovednosti v každodenním životě. Mimo pracovní prostředí nám pomáhají vytvářet silné vztahy, efektivně řešit konflikty a dosahovat osobního štěstí. Možná je čas přestat považovat tyto dovednosti za samozřejmost a začít jim věnovat dostatečnou pozornost ve všech oblastech našeho života. V konečném důsledku, investice do rozvoje měkkých dovedností je investicí do našeho vlastního úspěchu a celkového životního spokojení.

(text vygenerovaný umělou inteligencí - OpenAI, ChatGPT)

MATYÁŠ SYPTÁK O SVÉM ZAHRANIČNÍM POBYTU V USA

Matyáš Karel Sypták, rodák z Hoštálkové a student Masarykova Gymnázia Vsetín, patří k několika málo lidem, kteří se v rámci projektu spolupráce nadace Bakala Foundation a ASSIST podívali do zahraničí, konkrétně do USA. Matyáš Sypták studoval na škole George School ve státě Pensylvánie, v městečku Newtown. Nyní nám něco o své cestě a svých zážitcích prozradí.

Co jsi v USA studoval?

Měl jsem hudební nahrávání, filmovou produkci a malbu a kresbu. A ještě součástí té angličtiny jsem měl kreativní psaní, kde jsme psali knihu.

Jaká byla tvoje první reakce, když jsi přišel do školy?

Asi jsem z toho byl nadšený a byl jsem nervózní, protože jsem si myslel, že se v tom budu blbě orientovat, což nakonec nebyl problém. Nejvíce mě zaujala příroda, kdy kolem byly lesy a louky.

Čekal jsi, že se tam dostaneš, nebo to bylo překvapení?

Možná jsem si z nějaké míry věřil, už z principu, že pokud si nejsem jistý sám sebou, tak budu mít horší výkon a výsledky. Takže jsem si do jisté míry myslel, že se tam dostanu.

Setkal si se s nějakými slangi, kterým bylo obtížné porozumět?

Dost mě překvapilo, kolik věcí, které vidíte na TikToku nebo ve filmech, u kterých si říkáte, že to přece nikdo nepoužívá a je to jen v tom filmu, oni používají jako běžnou část mluvy.

Jaké místo tě zaujalo nejvíce?

Asi Vermond, protože jsem tam přes jarní prázdniny byl s kamarádem lyžovat, kdy ty sjezdovky, které působily, jako freeride, pro mě byly úplně nová zkušenost. A New-York byl taky fajn.

Chybělo ti v USA nějaké tuzemské pečivo?

Chleba.

Připadá ti, že mají méně druhů pečiva?

Záleží, v jakém státě jsi, někde se asi dá najít stejně, ne-li více druhů, ale i tak jsem se po návratu těšil, až si kousnu do nějakého pořádného českého pečiva.

Asi se ti zlepšila angličtina, ale myslíš si, že se ti zhoršila čeština?

Jo, jo. Teď už se to trochu zlepšuje, ale jo. Už před Amerikou se mi více stávalo, že bych věděl slovo v angličtině spíše něž v češtině. Třeba po návratu do školy to dělalo trochu problém, kdy jsem si musel vzpomínat na různé autory a myslím, že paní Pavloušková ze mě musela být docela vystrašená, protože jsem některá slova ani neskloňoval. Taky se mi občas stává, že takové ty "automatické reakce" říkám anglicky.

Co bys poradil ostatním, kteří se pokouší získat stipendium v zahraničí?

Prostě být sám sebou. Jim totiž docela záleží na tom, co jsi za člověka, jako osobnost, prostě chtějí unikátního člověka.

Měl pobyt v USA vliv na tvoje plány v budoucnu?

No, já jsem o studiu vysoké v zahraničí přemýšlel už předtím a ten pobyt mě ujistil v tom, že bych chtěl dále studovat v zahraničí.

Co vnímáš jako největší rozdíl mezi Američany a Čechy?

Oni jsou dost zaměření na takovou tu osobní identitu. Například já jsem si nechával říkat poangličtělou verzí mého jména, ale od té doby, co jsem zmínil, že se to vyslovuje jinak se každý ptal, jestli to vyslovuje správně.

Máš nějakou zkušenosť s tamějším zdravotnickým systémem?

Já jsem měl nějaké pojistění, které mi základní zádkroky pokrývalo, ale třeba jedna holčina měla podezření, že má zlomené zápeští, a rentgen ji stál kolem 600 dolarů. Taky jsem si všimnul, že když jsem šel právě za školní lékařkou, tak kontrolovala, jestli moje pojistění tu léčbu pokrývá. V tomhle ohledu jsem asi rád, že žiju v České republice.

Jsi ještě pořád v kontaktu se spolužáky, už jste se třeba setkali?

Ještě jsme se nesetkali, ale pořád si píšeme, přes Instagramové skupiny. Taky jeden, u kterého jsem byl o jarních prázdninách, plánuje s rodinou "trip" po Evropě, takže se asi staví.

(Bruno Babica)

Do UK a zase zpět

Vendula Zámorská je studentka MGV, které se podařilo získat HMC stipendium ve Spojeném království. Svoje štěstí, zkušenosti a dovednosti podrobila zkoušce ohněm na dívčí škole The Royal Masonic School for Girls v Rickmansworth. V krátkém článku se s námi podělila o své zážitky a postřehy.

O HMC stipendiu jsem se dozvěděla v jedné z hodin angličtiny od své paní učitelky, která stipendium jen letmo zmínila. Později jsem si ho sama vyhledala a doslova z hecu a ze vtipu jsem si řekla, že to zkusím taky. Po více jak půlročním výběrovém řízení jsem byla vybrána mezi 22 studentů ze střední a východní Evropy, kteří 2-leté HMC stipendium obdrželi.

Další měsíce jsem strávila přípravami na nepřipravitelné. Měsíc jsem studovala na soukromé internátní škole The Royal Masonic School for Girls v městečku Rickmansworth blízko Londýna. Škola vyžadovala až 60 hodin aktivního studia týdně, a to nepočítám studium pasivní, jako bylo povinné zapojování se do školních akcí a mimoškolních aktivit. Každý večer byly několikanásobné kontroly, zda děláme domácí úkoly a nikoho nezajímalo, jestli jsme je měly už hotové nebo ne. Oblékání je tam též velmi striktní - uniforma musela být dokonale upravená, stejně jako každá studentka. Nesměly se tam objevit i takové maličkosti jako delší náušnice, nalakované nehty nebo vzorovaný svetr. Co se týče volného času, tak ten prakticky neexistoval. Denně jsem mohla mimo školní areál pouze na 2 hodiny a to maximálně do městečka a okolí školy. O víkendech, když nebyla školní akce, jsme mohly ven skoro na celý den, ale pokud jsme chtěly třeba na výlet do necelou hodinku vzdáleného Londýna, už jsme musely být nejméně ve dvojicích. Ovšem z celého měsíce jsem měla volně pouze 2 víkendové dny.

Na druhou stranu mělo studium i své pozitivní stránky. Samostudium vede člověka k zodpovědnosti a produktivitě.

Na pokoji jsme byly po dvou a protože moje spolubydlící trávila většinu času jinde, měla jsem klid a prostor sama pro sebe. Prostředí školy bylo nádherné a našli byste tam vše od sportovního a zdravotního centra přes knihovnu až po nekonečné golfové hřiště a obytnou zónu pro zaměstnance. Výborná byla i jídla a jejich výběr. A v neposlední řadě byli lidé - ať už personál, studenti nebo náhodný kolemjdoucí velmi milí. Našla jsem si zde i mezinárodní kontakty a přátelství, která mi zůstanou. Beru to jako těžkou, ale cennou životní zkušenost.

(VENDULA ZÁMORSKÁ)

Mgr. Miroslava Černá

V prvním vydání obnoveného Tiskopisu Gymnaziální Mládeže jsme si na horké křeslo posadili Mgr. Miroslavu Černou, učitelku Masarykova gymnázia Vsetín a lokální boxerku. Přestože paní Černá může působit poněkud smutně, opak je pravdou, ona je především velmi milá a nápomocná ve všech situacích. Mluvím ze zkušenosti, když říkám, že paní Černá mi pomohla ve chvíli, když mi bylo nejhůře a to není jediný případ, kdy tu pro mě byla. Po dobu čtyř let mě učila anglický jazyk a bez ní bych nikdy nedosáhl takové znalosti jazyka, jakým dnes oplývám. Rozhodnutí, proč by se právě paní Černá měla stát první obětí horkého křesla, bylo jednoznačné, protože s paní Černou jsme se už znali. A tudíž mohl být rozhovor uvolněný a nedostatky našeho prvního moderování mohly být prominuty.

(Kryštof Martin Kneblík)

Horké Křeslo

Máte ráda cestování? Je nějaké místo nebo země, kterou byste ráda vyzdvihla?

Samozřejmě mám ráda cestování. Díky svému muži jsem objevila krásy Řecka, takže třeba návštěvu řeckých ostrovů bych určitě doporučila. A letos máme novinku. Jestli všecko půjde dobře a budu hodná, tatínek slíbil, že by nás vzal do Thajska. To už se velice těším.

Myslíte si, že by bylo dobré, kdyby se na celém světě mluvilo anglicky?

Já teda doufám že ne, opět s ohledem na mého manžela. Když si představím jeho angličtinářské schopnosti, opravdu doufám, že se z angličtiny celosvětový jazyk nestane.

A myslíte si, že teorie v angličtině (např. časy, nebo gramatika) je stejně důležitá jako schopnost domluvit se?

No já bych gramatiku úplně nezavrhovala, a to teď nemluvím jenom jako učitelka angličtiny. Gramatika mnohdy dokáže být užitečná. Například ve větě "Let's eat grandpa", je docela důležité, jestli po slově "eat" dáte čárku, nebo ne. Takto to může být i otázka života a smrti.

Jaký byl Váš oblíbený předmět, když jste byla na základce?

Určitě jsem neměla ráda tělocvik a pak z nějakého důvodu zeměpis. Ale třeba čeština mě vždycky bavila.

Bylo učení Vaše vášeň už od mala?

Vzpomínám si, jak jsem v dětství trápila svou mladší sestřenici při hraní na školu. Chudinka mnohdy odcházela v slzách. Doufám, že toto už se neděje, snad mí studenti třídy v slzách neopouští.

Jaké jsou podle Vás na učení tři nejlepší a tři nejhorší věci?

Ty nejlepší – stále se něco děje, není to porád to samé dokola. Samozřejmě mě baví i studenti. I když probíráte tu samou věc, vždycky je to jiné, protože se ve třídě sejdou jiní lidé, s jinými názory. A co je těžké? No někdy se s lidmi prostě špatně domlovává.

Jaké zajímavé výmluvy jste od studentů někdy slyšela?

Třeba teď nedávno, mi přišla omluvenka od studenta, že se hrozně omlouvá, že musel odejít vyučování z domů, protože byl fyzicky vyčerpaný po turnaji v piškvorkách.

Samozřejmě jsem měla pochopení, to je přeci jasné.

Co by vám nejvíce chybělo, když byste přestala učit?

Určitě suplování suplovací pohotovosti a obecně to udržování se ve středu...

Je tedy učení náročná práce?

Jako každá jiná. Když se v tom člověk naučí chodit, už to potom není tak hrozné. Začátky bývají obvykle těžké. Obecně to náročné je, protože pracujeme s lidmi a každá třída je úplně jiná. Jinak je učení fajn.

Který den v týdnu máte nejradší?

Já myslím, že jako spousta ostatních lidí se těším na páteční odpoledne a soboty. Nedělní odpoledne už ráda nemám, ta jsou smutná.

Spojené státy nebo Anglie?

V Anglii, ve Spojených státech jsem ještě ne. Kdybyste mi teď dali na výběr, raději bych se letěla podívat do Států, třeba do New Yorku.

Máme tady ke konci takovou speciální otázku: Doneslo se k nám, že se prý věnujete boxu? Je to pravda?

Narázíte na mojí oblíbenou výhružku, kterou ve chvílích nouze straším studenty. Není to úplně tak, ale ano, chodím na box.

Byla jste třeba někdy na nějakém zápase?

Ne ne, tam nejsou žádné zápasy, jde pouze o fitness cvičení...

Na závěr něco mimo školu, co si myslíte o výstavbě nového nádraží?

Upřímně mně bylo líto, když ten starý dům strhli, myslím, že je škoda, že ta stará budova prostě zmizela. Kdyby to bylo možné, tak určitě bych byla pro to, aby ji zrekonstruovali. Aspoň by nádraží zachovalo svého starého ducha. Na Vsetíně teď vůbec rostou takové obrovské, betonové příšery. No doufám, že někdo ví, co dělá.

Rychlé otázky

Knoflík nebo zip? Zip, protože mám za sebou výchovu dvou dětí. Ale i zip dokáže potrápit.

1- nebo 2+? Bývaly časy, kdy jsem dávala 1- a 2+, ale těžko se to vysvětlovalo, tak raději 1-

Hory nebo moře? moře

Káva nebo čaj? káva

Flora nebo fauna?

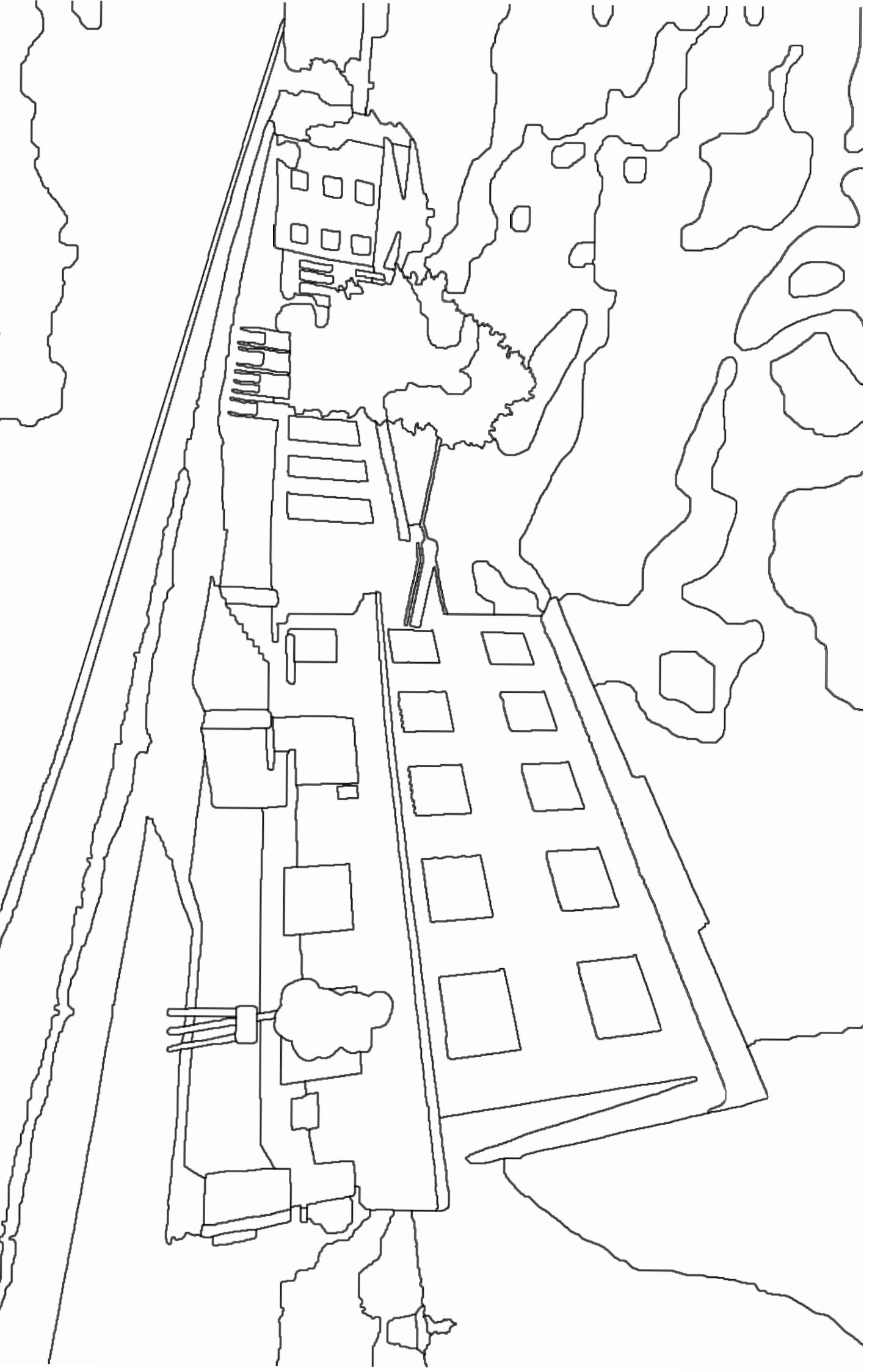
Zvířátka, na zahrádce mě moc často nepotkáte.

Oheň nebo voda? voda

Sýr nebo šunka? obojí

Med nebo klobása? med

Omalovánka - vybarvi si gympl

Praha (ne)jen ze záchodu

Asi nemusím moc vysvětlovat, proč jsme nejeli na projektové dny a je tak docela pochopitelné, proč se čtyři, někteří ani ne patnáctiletí, studenti ocitají v proslulém Valašském expresu IC 588, který funguje jako jediné spojení s okolním světem. Cesta bez jakéhokoliv plánu, zpáteční jízdenky nebo povědomí o tom, co se ten den stane.

Vše začalo klidně. Setkali jsme se na vsetínském, v té době ještě existujícím nádraží, nastoupili do "vlaku" a vydali se na cestu do neznáma. Už od mého brzkého vzbuzení mi nebylo úplně nejlépe, ale to nebylo nic neobvyklého, a proto jsem jen mávnul rukou a moc si toho nevšímal. Už hodinu na cestě si tohoto pocitu nevolnosti nešlo nevšímat, a proto jsem se ve vlaku vydal na záchod a po tom, co mě pozdravil svým nezapomenutelným zápachem, jsem zde zanechal svou včerejší večeři, která se rozhodla vydat se na výpravu za svobodou. Místo toho, aby si ona míchaná vajíčka s desertem karamelové v podobě zmrzliny vybraly tu správnou cestu a pokračovaly směrem dolů tak, jak je přitahuje gravitace, rozhodly se, že si chtějí cestu trávicím traktem zažít znova...

Asi by se mohlo zdát, že po tom, co jsem se zbavil večeře, bude všechno v pořádku, ale to byl jen začátek. Poté, co jsem šel záchod navštívit už potřetí za cestu a zelenal se čím dál tím víc, začali ostatní tři účastníci našeho výletu zvažovat urychlený návrat. Já, který nechtěl ostatním zkazit výlet špatným výběrem večeře, jsem trval na tom, že pojedeme posledním vlakem a že se mi určitě udělá lépe.

Po této vskutku zajímavé cestě jsme zavítali na Staroměstské náměstí a splnili si sen každého vesničana, projet se metrem. Z onoho neskutečného pohledu na světoznámý orloj se mi udělalo znova špatně, a proto jsme udělali rozhodnutí, že si zahrajeme "schovku" po Praze. Vybaveni aplikací Life360 jsme se rozdělili na dva týmy. Dalí jsme druhému týmu deseti-minutový náskok a začali tuto geniální hru. Jak se dalo očekávat, můj tým prohrál a po dvou hodinách jsme se k druhému týmu ani nepřiblížili. Dovolil bych si tuto prohru mírně obhájit tím, že jsem využíval eskalátory metra jako lavičky a jedinou starostí bylo pohybovat se v blízkosti záchodů, což moc nepřispělo naší rychlosti.

Po této opravdu vysilující hře následoval oběd, kde jinde než v OC Nový Smíchov. Mohlo by se zdát, že už se nic nestane a konečně si užijeme normální výlet, ale opak je pravdou. Hned u východu ze stanice Anděl jsem se rozhodl znova zanechat v odpadkovém koši zbytky obsahu mého žaludku. Asi nikoho, kdo byl na Smíchově aspoň jednou, bych moc nepřekvapil tím, že se na mě nikdo ani nepodíval a nikomu to nepřišlo divné.

Po výborném obědu, kdy jsem já měl zakázáno pod pochrázkou fyzického napadení cokoliv pozrít, jsme udělali další logický krok a to zahrát si laser game. I přes moje obtíže jsem v obou kolech všechny porazil a vynahradil si tak prohru ve schovce.

Naštěstí už se můj žaludek uklidnil na úroveň, kdy jsem mohl přestat vyhledávat nejbližší záchody, a proto jsme tento šílený den završili turbo-prohlídkou Prahy, mým prvním jídelním dne, velkým BigMacMenu a nasedli na vlak zpět na Vsetín.

(BRUNO BABICA)

Prima je prima!

Rozhodli jsme se udělat krátký průzkum s nováčky na naší škole o tom, jak jsou tady na gymplu zatím spokojeni. Zaměřili jsme se v tomto článku na ty nejmladší, na primu. Zde je souhrn jejich odpovědí na naše tři jednoduché otázky:

1. Jak se vám naše škola líbí?

Můžeme říct, že se všichni vyjádřili ohledně naší školy vcelku pozitivně. Nejčastěji zazněl názor, že je to tady super, jeden člověk použil slovo výborná. Dokonce nám dva z respondentů řekli, že je naše škola nejlepší ze všech. Další dva jenom tak neofenzivně řekli, že je lepší než ta stará, kde studovali předtím. Jeden pravděpodobně milovník němčiny vyjádřil svůj názor slovy *Sehr gut*, za což by ho sice asi němčináři nepochválili, ale prima přece druhé cizí jazyky ještě ani nemá. Tak hlavně, že se jim tu na škole líbí, to je přece důležité!

2. Nejvíc a nejmíň oblíbené předměty.

Taky jsme se primáři zeptali na jejich nejmíň a nejvíc oblíbené předměty. No, po pravdě, spousta z nich nás dost překvapila. U těch nejvíc oblíbených se nejčastěji objevovala fyzika, tři lidé mají nejvíce rádi informatiku, po dvou studentech u matematiky a dějepisu. Celkově tohle rozložení nejoblíbenějších předmětů je z mého pohledu docela neobvyklé; matika, informatika, fyzika... no asi to bude fakt chytrá třída.

V kontrastu s oblíbenými předměty šly skoro přesně ty nejméně oblíbené. Netuším, kde se mezi primány bere ten odpor vůči humanitním vědám, ale sedm ze čtrnácti dotazovaných se význačně vyhradilo proti předmětu ČAS (Sv), pak dále se objevil mezi nejhoršími předměty i tělocvik a angličtina. Taktéž přírodopis nebyl mezi nováčky moc oblíbený.

3. Jak vám chutná ve školní jídelně?

Třetí otázka se týkala naší milované jídelny, kde opět ti nejmladší na naší škole jasné projevili svoje nadšení. Některí jídelnu přirovnávali k nejlepším restauracím, což určitě potěší naše paní kuchařky. Jiní naší jídelnu popsali jako *mega dobrou*, *nejlepší*, nebo *treba velmi kvalitní*. Žádný z názorů nebyl vyloženě negativní, ale samozřejmě se našlo i pář lidí, kteří hodnotili jídelnu jako plus minus *dobrou*, *celkem OK* nebo klasickým spojením *ujde to*. Nadpoloviční většina se shodla na faktu, že je naše jídelna lepší než ta na jejich minulé škole.

(ŠIMON BAHR)

UMĚLECKÉ PERLY GYMNAZIA

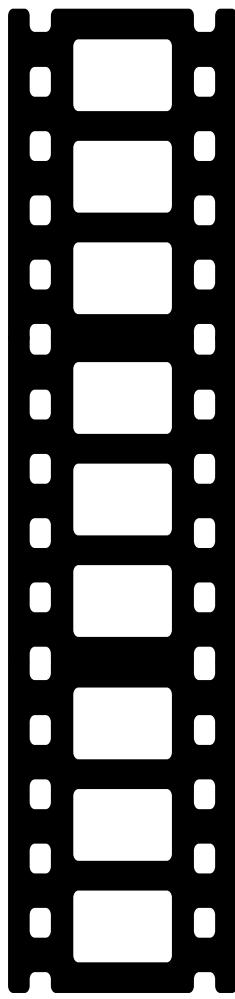
Život na gymplu

Když člověk na gympl chodí, Lidem se tu vyhnut nedá, do života se to hodí.
Učitelé skvělí jsou tak to tady funguje,
k matuře vás povedou.

a i když je to vážně běda,
vadit vám to nebude.

Vzhled školy je vážně dobrý, Tak je této básně konec,
a ukličečky jsou fakt hodný.
Kuchařky to taky tak mají, ale není tady žádný zvonec,
k obědu vám rády dají.
jenom zvonek na přestávku,
a tak opouštíme pohovku.

(Kateřina Veronika Kneblík)

Oppenheimer (USA, 2023)

V době, kdy Druhá světová válka ještě vypadala nerozhodně, probíhal na dálku dramatický souboj o to, komu se dřív podaří zkonstruovat atomovou bombu a získat nad nepřitelem rozhodující převahu. Pod obrovským časovým tlakem se J. Robert Oppenheimer s týmem dalších vědců pokoušel sestrojit vynález, který má potenciál zničit celý svět, ale bez jehož včasného dokončení se tentýž svět nepodaří zachránit...
(Drama / Historický / Životopisný)

85%

Mastičkář (Polsko, 2023)

Bývalý vynikající chirurg přišel o rodinu i paměť. Teď ale narazí na ženu, kterou kdysi dobré znal, a dostane tak šanci dát si život zase do pořádku. (Drama)

81%

Saw X (USA, 2023)

Už 10. díl série Saw zkoumá nevyřčenou kapitolu Jigsawovy nejosobnější hry. (Horor / Thriller)

69%

Sparta (Rakousko, 2022)

Snímek vypráví příběh čtyřicetiletého pedofila Ewalda, který se potuluje po několika malých městech v rumunské Transylvánii, kde hledá uspokojení svých tužeb, ale zároveň se snaží ovládat a neřídit se svými pudy. Ve zchátralých domech buduje „judo centra“, která se stávají zvláštním útočištěm pro mnoho dětí mimo domov. (Drama)

69%

(zdroj: ČSFD.cz)

Názory a argumenty

Měli bychom podporovat Izrael? Podle mě ne. Izrael provede své vojenské operace, nezávisle na naší podpoře. Jediné, co může pomoci Izraeli způsobit, je to, že část viny za civilní oběti, které určitě budou, padne na nás. V době, kdy se svět opět rozděluje na 2 strany, je vždy lepší mít na straně nějakého producenta ropy a Rusko bohužel odpadá. Tím, že podpoříme Izrael dosáhneme jedině toho, že budou arabské státy stranit Číně, a když ho nepodpoříme, tak se vše stane identicky, jenom budeme mít lepší výchozí bod pro vyjednávání se zeměmi Blízkého východu.

(Jméno autora redakce zná, ale na přání je zamlčeno)

To nebo To

Vánoce nebo Velikonoce

84% 16%

Flóra nebo Fauna

24% 76%

Čokoláda nebo Kafe

70% 30%

Řízek nebo Ryba

96% 4%

VE SPOLUPRÁCI S MVK VSETÍN
LEDEN 2024

čtvrtok 4. ledna, 17 hodin

MŮJ AFRICKÝ PŘÍBĚH

Hana Hindráková

Cestovatelka, spisovatelka a bývalá dobrovolnice Hana Hindráková si keňu zamilovala natolik, že se tam stále vrací. Přijďte si poslechnout, co ji přivedlo do Afriky a jak se od dobrovolnictví dostala k psaní románů z afrického prostředí. Její poutavé vyprávění o Keni je doplněné fotografiemi a videem.

čtvrtok 18. ledna, 17 hodin

MOJE MÁMA Z TEREZÍNA

Frank Frištenský

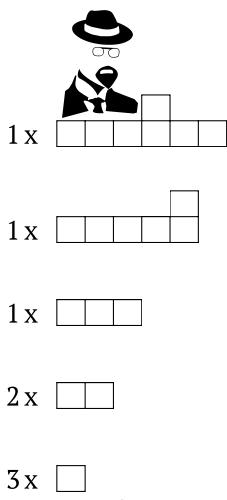
Zveme na besedu se spisovatelem, sportovcem a trenérem z rodiny slavných zápasníků Gustava a Františka Frištenských. Ten vypátral a s pomocí svědků zapsal mimořádně silný, utajovaný příběh své matky, židovské ženy, Hany Kleinové z terezínského ghetta.

čtvrtok 25. ledna, 17 hodin

KORESPONDENCE V + W

Jiří Buřič

Více než třicet let 20. století v dopisech dvou kamarádů na život a na smrt Jiřího Voskovce a Jana Wericha v jednom z největších projektů historie audioknih v interpretaci Norberta Lichého, Václava Knopa, Daniely Kolářové. V celkem 561 dopisech se dva legendární klauni představují tak, jak je neznáme. Prožívají přes oceán všechny své pracovní úspěchy i nezdary a osobní tragédie.

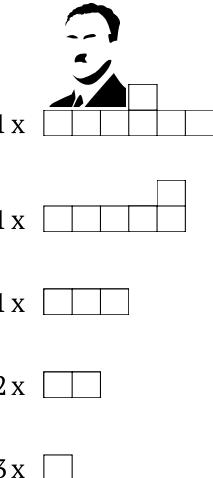

Masarykovy lodě

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A										
B										
C										
D										
E										
F										
G										
H										
I										
J										

Sousedíkovy lodě

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A										
B										
C										
D										
E										
F										
G										
H										
I										
J										

	Radar									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A										
B										
C										
D										
E										
F										
G										
H										
I										
J										

Je krásný letní večer roku 1930 a T. G. M. společně s Josefem Sousedíkem sedí na balkóně, kde se chystají na hru lodí. Jediné, co ke hře potřebují, je jedna tužka nebo jakákoliv jiná psací potřeba. Každý mají k dispozici stejný počet a typ lodí, uvedené na bocích hrací karty. Začíná Masaryk, on byl totiž vždy ve všem první a "střílí" na Sousedíkovy lodě. Sousedík zkонтroluje, jestli byla nějaká z jeho rozmístěných lodí zasáhнутa, a pokud ano ohláší toto Masarykovi. Masaryk jako první vybírá pole B2. Je to zásah, a proto si tento zásah zaznačuje na svůj radar. Po tomto zásahu pokračuje Sousedík a tímto způsobem se střídají až do konce hry, který nastává po zničení všech lodí jednoho hráče.

	Radar									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A										
B										
C										
D										
E										
F										
G										
H										
I										
J										

FEEDBACK

Jestli si chceš vylít srdíčko a napsat nám, co se ti líbilo, nelíbilo, nebo co bys přidal/a, vyplň prosím tento dotazník!

Kontakt: redakce@mgvsetin.cz

TGM

PYRAMIDA DŮLEŽTOSTI

Za pedagogického dozoru Mgr. Fojtíkové a Mgr. Bělíkové.

Redakce se nemusí ztotožňovat se všemi názory a komentářemi.

K zamýšlení do nudných hodin

Einsteinova hádanka:

Obecné předpoklady:

- Je 5 domů v 5 rozdílných barvách.
- Všechny domy stojí vedle sebe v řadě na jedné ulici.
- V každém domě žije osoba rozdílné národnosti.
- Těchto 5 obyvatel pije svůj nápoj, kouří svoje cigarety a chová zvířata.
- Nikdo nepije to, co ostatní, nekouří a nechová to, co ostatní.

Zvláštní předpoklady, zkráceně tipy:

- Angličan žije v červeném domě.
- Švéd chová psy.
- Dán pije čaj.
- Zelený dům je hned nalevo od bílého.
- Obyvatel zeleného domu pije kávu.
- Ten, co kouří Pall Mall, chová ptáky.
- Obyvatel žlutého domu kouří Dunhill.
- Ten, co žije ve středním domě, pije mléko.
- Nor žije v prvním domě.
- Ten, co kouří Blend, žije vedle toho, co chová kočky.
- Ten, co chová koně, žije vedle toho, co kouří Dunhill.
- Ten, co kouří Blue Master, pije pivo.
- Němec kouří Prince.
- Nor žije vedle modrého domu.
- Ten, co kouří Blend, má souseda, který pije vodu.

Otázka zní: **Kdo chová ryby?**

Inzeráty (ne)jen pro ty hodné.

Ztratilo se ti pouzdro, vlastníš obchod s matracemi a potřebuješ zakrýt své pravé úmysly?
Pošli nám tvůj inzerát a možná bude toto místo právě tvé!